

60-1137.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Uniwersytetu w Białymstoku

FUW0080407

Diecezja Drohiczyńska

*W rysunkach
Władysława Pietruka*

Diecezja Drohiczyńska proklamowana została przez Ojca Świętego Jana Pawła II 5 czerwca 1991 r. Podczas liturgii mszalnej na błoniach pod Białymstokiem. Z części Diecezji Pińskiej, znajdującej się w granicach Polski utworzył papież Diecezję Drohiczyńską z siedzibą Biskupa w Drohiczynie. Pierwszym biskupem drohiczyńskim mianowany został ksiądz biskup Władysław Jędruszuk, przedtem tytularny biskup Klizmy i Administrator Apostolski Diecezji Pińskiej. Na mocy Bulli „*Totus Tuus Poloniae Populus*” 25 marca 1992 r. Diecezja Drohiczyńska została poszerzona o cztery dekanaty z Diecezji Siedleckiej. Obejmuje terytorium ok. 8 000 km kw. Na ogólną liczbę 320 tys. ludności, zamieszkałej na tym terenie, około 90 tys. to prawosławni, około tysiąca, dwóch, z innych wyznań. Pozostałe 228 tys. to katolicy obrządku rzymskokatolickiego.

Diecezja ma charakter wybitnie rolniczy. Największe miasto na naszym terenie nie przekracza 30 000 mieszkańców. W stolicy diecezji - Drohiczynie, rezyduje ks. bp Antoni Dydcz, drugi po śp. Władysławie Jędruszuku ordynariusz drohiczyński. W gmachu dawnego pojezuickiego kolegium (XVIII w.) mieści się rezydencja biskupa i Kuria Diecezjalna oraz Diecezjalne Archiwum.

Katedrą biskupią jest kościół Trójcy Przenajświętszej w Drohiczynie, wzniesiony przez jezuitów ponad trzysta lat temu. W czasie wojny i okupacji sowieckiej, a od 1941 niemieckiej, katedra została zdewastowana. W gmachach poklasztornych i w nowo dobudowanym do nich skrzydle mieści się Wyższe Seminarium Duchowne.

Ziemie, które obecnie obejmuje Diecezja Drohiczyńska, w XII w. należały do Diecezji Płockiej. Poświadcza to „Kronika Polaków” Wincentego Kadłubka, a w XIII w. Umowa między Konradem Mazowieckim i Braćmi Dobrzyńskimi. Od połowy XIII w. sięgała tu swymi wpływami Diecezja Chełmska. U schyłku XIV w. tereny te należały do Diecezji Włodzimierskiej, a od pierwszej ćwierci XV w. do Diecezji Łuckiej, zwanej potem Łucko-Brzeską. Ta przynależność do Diecezji Łuckiej dotyczyła niemal całego terytorium obecnej Diecezji Drohiczyńskiej i trwała aż do końca XVIII w.

Prawobrzeżna część diecezji leżącej nad Bugiem, znalazła się po trzecim rozbiórze Polski w zaborze pruskim (od 1796 do 1807 r.). Utworzona została dla tych ziem Diecezja Wigerska (1799).

Po traktacie tylżyckim tereny prawobrzeżne Bugu włączone zostały do Cesarstwa Rosyjskiego, a kościelne do Archidiecezji Mohylewskiej w Archidiecezji Białostockiej (1807-1850). W 1850 r. faktycznie, choć formalnie już od 1848 r. ziemie te objęła Diecezja Wileńska i ten stan rzeczy trwał aż do 1925 r., kiedy Bullą papieską „*Vix dum Poloniae unitas*” z 28 października, utworzona została m. in. Diecezja Pińska. Diecezja Pińska w przedwojennym kształ-

cie, mimo kordonów granicznych które je podzieliły, przetrwała prawnie do 1991 r., w którym 5 czerwca proklamował Ojciec Święty Jan Paweł II powstanie Diecezji Drohiczyńskiej.

Część lewobrzeżna, podobnie jak prawobrzeżna (w stosunku do Bugu) - do trzeciego rozbioru Polski, należała do Diecezji Łucko-Brzeskiej. Pod zaborem austriackim tą częścią Łuckiej Diecezji zarządzał biskup Naruszewicz, a po jego śmierci (1796) administrator, kanonik katedralny Tomasz Haliburton. Od 23 września 1805 r. tereny tamte zostały wcielone do Diecezji Lubelskiej, nowo erygowanej, Bullą Piusa VII „*Quemadmodum Romanorum Pontificium*”, która znosiła Diecezję Chełmską, a tworzyła Lubelską. W roku 1818 utworzona została Diecezja Janowska, zwana też Podlaską, erygowana Bullą Piusa VII „*Ex imposita Nobis*” z 30 czerwca 1818 r. Stolicą biskupią został wówczas Janów Podlaski, w dawnej siedzibie biskupów łuckich. Ze 119 parafii, z jakich składała się Diecezja Janowska, 53 należały niegdyś do Diecezji Łuckiej, inne do Kra-kowskiej, Poznańskiej i Płockiej.

Ukazem carskim Diecezja Janowska została skasowana 22 maja 1867 r. i włączona do Diecezji Lubelskiej. Trzeci biskup janowski, Beniamin Piotr Szymański został deportowany do Łomży 12 sierpnia 1867 r. Od roku 1867 do 1918 teren Diecezji Podlaskiej zarządzany był przez biskupów lubelskich. Na terenie diecezji rozpoczęły się prześladowania Unitów. Stolica Apostolska skasowała kanonicznie Diecezję Janowska 30 grudnia 1889 r. Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, papież Benedykt XV, bullą z 24 września 1918 r. odłączył Diecezję Podlaską od Lubelskiej i mianował pierwszego jej biskupa po wznowieniu Henryka Przeździeckiego. On też 23 sierpnia 1921 r. przeniósł stolicę diecezji do Siedlec. Decyzję tę oficjalnie zatwierdził papież Pius XI Bullą „*Pro redo et utili*” z 25 stycznia 1924 r. Na mocy Bulli „*Vix dum Poloniae unitas*” z 28 października 1925 r. Diecezja siedlecka włączona została do metropolii warszawskiej i otrzymała oficjalnie nazwę Siedleckiej czyli Podlaskiej.

Na mocy decyzji Ojca Świętego Jana Pawła II, wyrażonej w Bulli „*Totus Tuus Poloniae Populus*” z 25 marca 1992 r. część Diecezji Siedleckiej: dekanat węgrowski, sokołowski, sterdyński oraz część dekanatu liwskiego, łosickiego i janowskiego włączone zostały do Diecezji Drohiczyńskiej.

Diecezja Drohiczyńska ma 93 parafii objętych w ramach 11 dekanatów. Liczba duchowieństwa wynosi 200. Na terenie diecezji są domy zakonne: ojców kapucynów w Serpelicach, księży selezjanów w Sokołowie Podlaskim, sercanów w Mielniku oraz cały szereg zgromadzeń zakonnych.

Ks. Dr Eugeniusz Borowski

Copyright by Władysław Pietruk, Białystok 1998

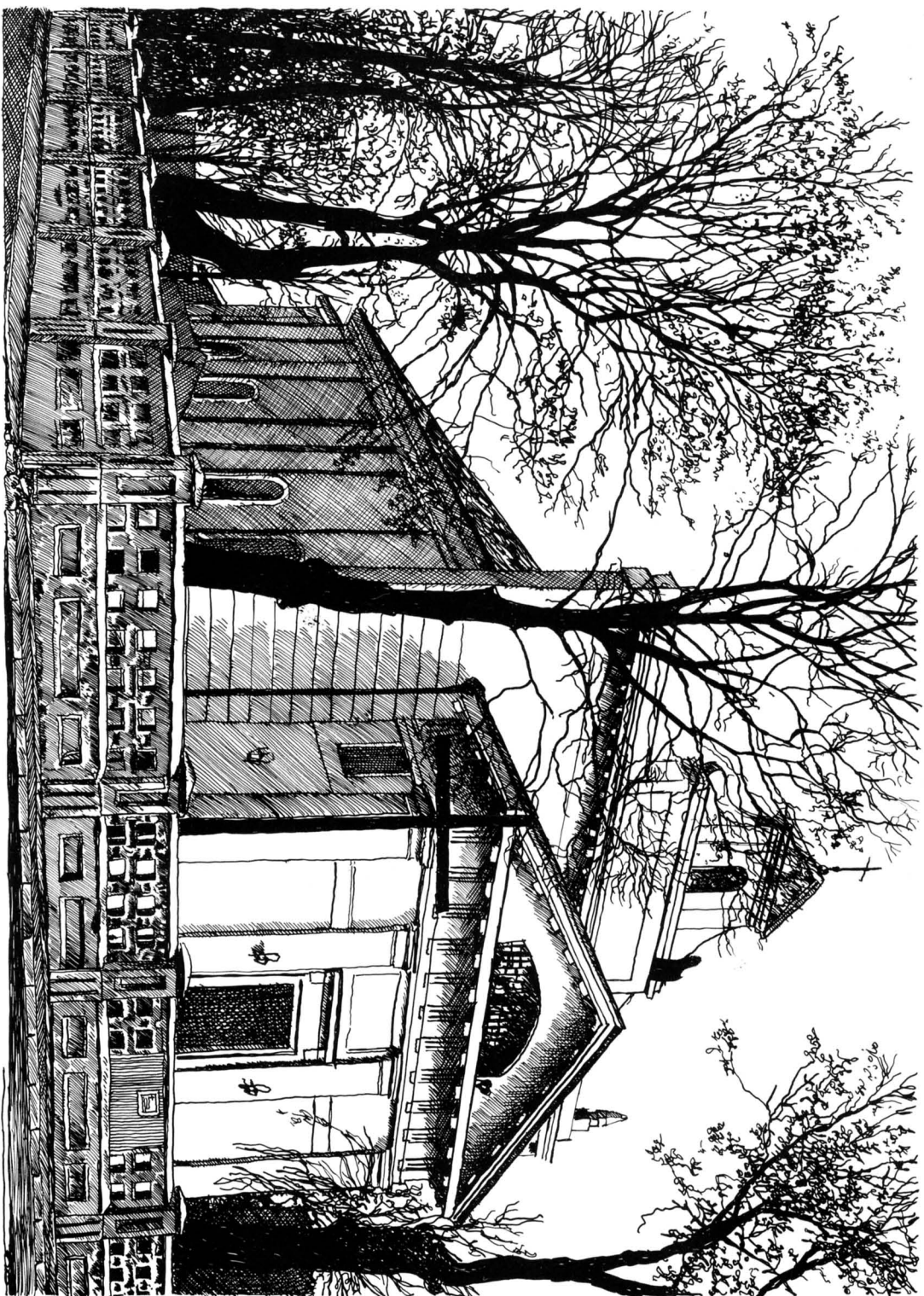
ISBN 83-910404-1-0

Wydawca:

Władysław Pietruk

Usługi Reklamowo-Wydawnicze

15-674 Białystok, ul. Zielonogórska 3 m 42; tel. (085) 6611189

Bielisk Podlaski. Kościół pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Mikołaja.

Bielisk Podlaski. Chiesa dedicata alla Natività di Maria Santissima e a San Nicola.

Бельск-Падляшскі. Каццёл у гонар Нараджэння Прасвятой Дзевы Марыі і св. Мікалая.

Bielsk Podlaski. Kościół pokarmelicki.
Chiesa dedicata a Maria del Monte Carmelo.
Бельск-Падляшскі. Паслякармеліцкі касцёл.

Śledzianów. Kościół parafialny pod wezwaniem świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Śledzianów. Chiesa parrocchiale dedicata ai Santi Apostoli Pietro e Paolo.

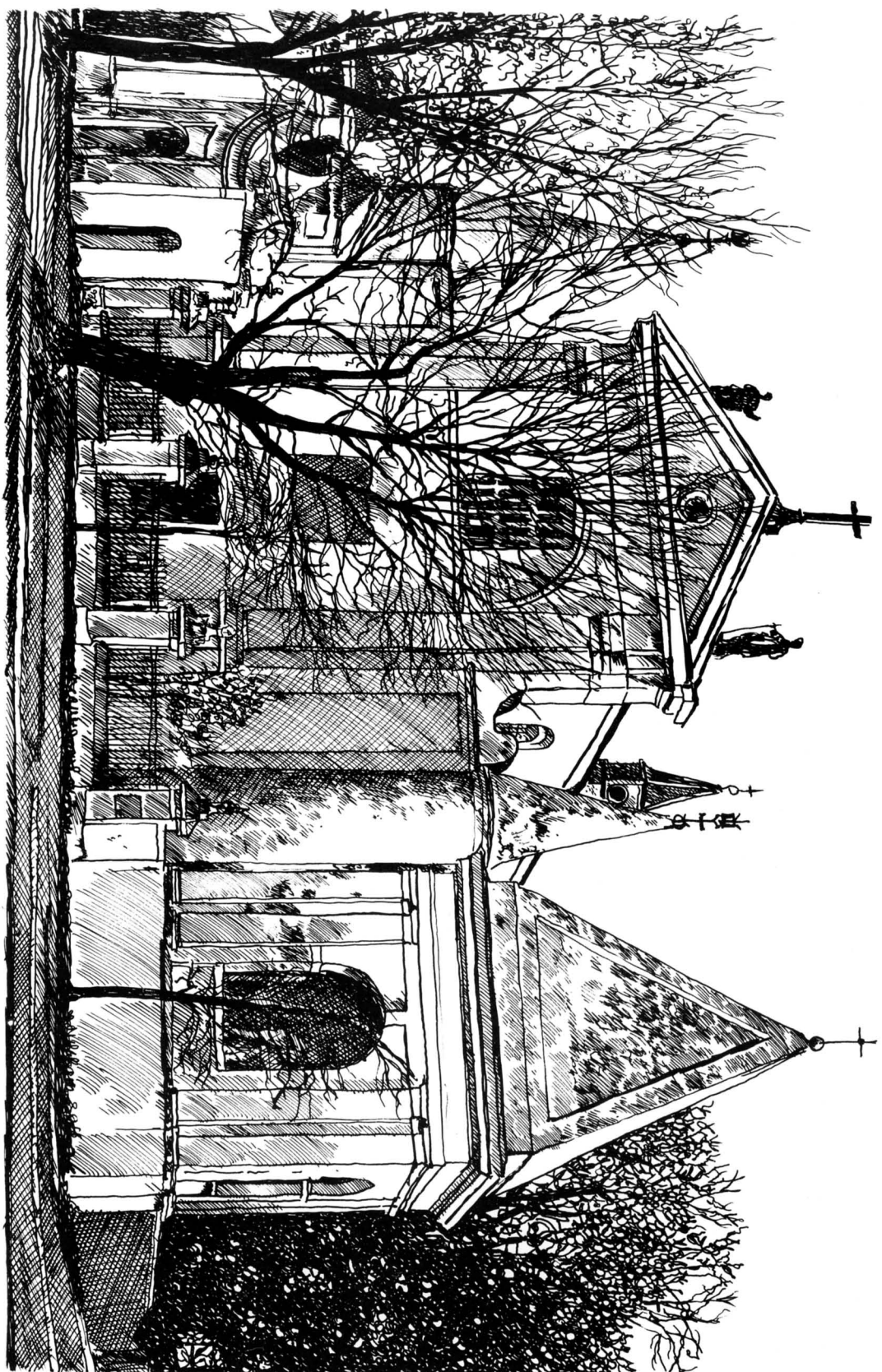
Следзянаў. Парафіяльны касцёл Святых Апосталаў Пітра і Паўла.

Ciechanowiec. Kościół parafialny pod wezwaniem Trójcy Przenajświętszej.

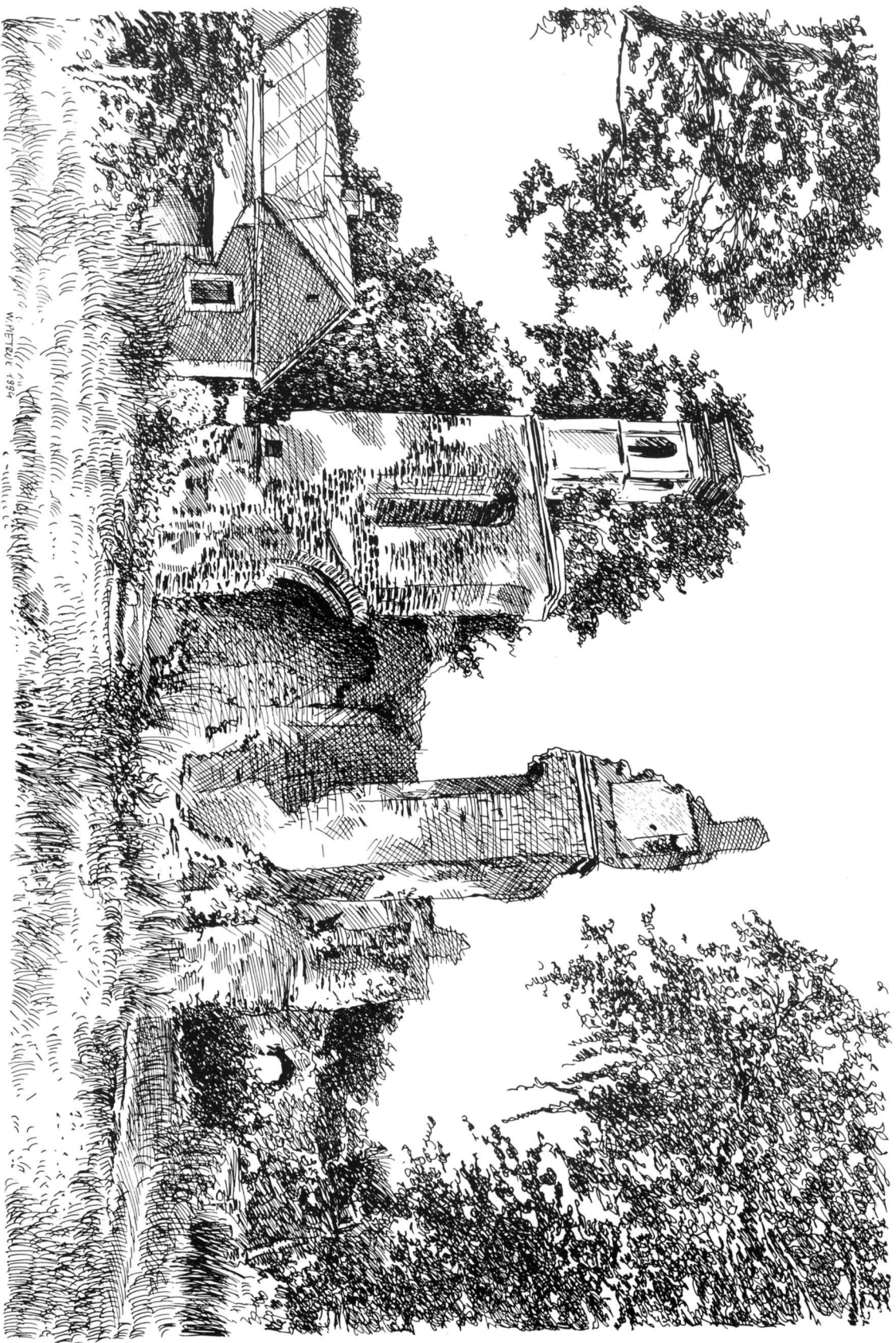
Ciechanowiec. Chiesa parrocchiale dedicata alla Santissima Trinità.

Цехановец. Парафіяльны касцёл Праваўтой Тройцы.

Węgry. Kościół pod wezwaniem Świętego Piotra z Alkantary
i Świętego Antoniego Padewskiego.

Węgry. Chiesa dedicata a Sant Pietro di Alcantary e a Sant' Antonio di Padova.
Венгрія. Касцёл у гонар Св. Пітра Аלקантарыіскага і св. Антонія Падуанскага.

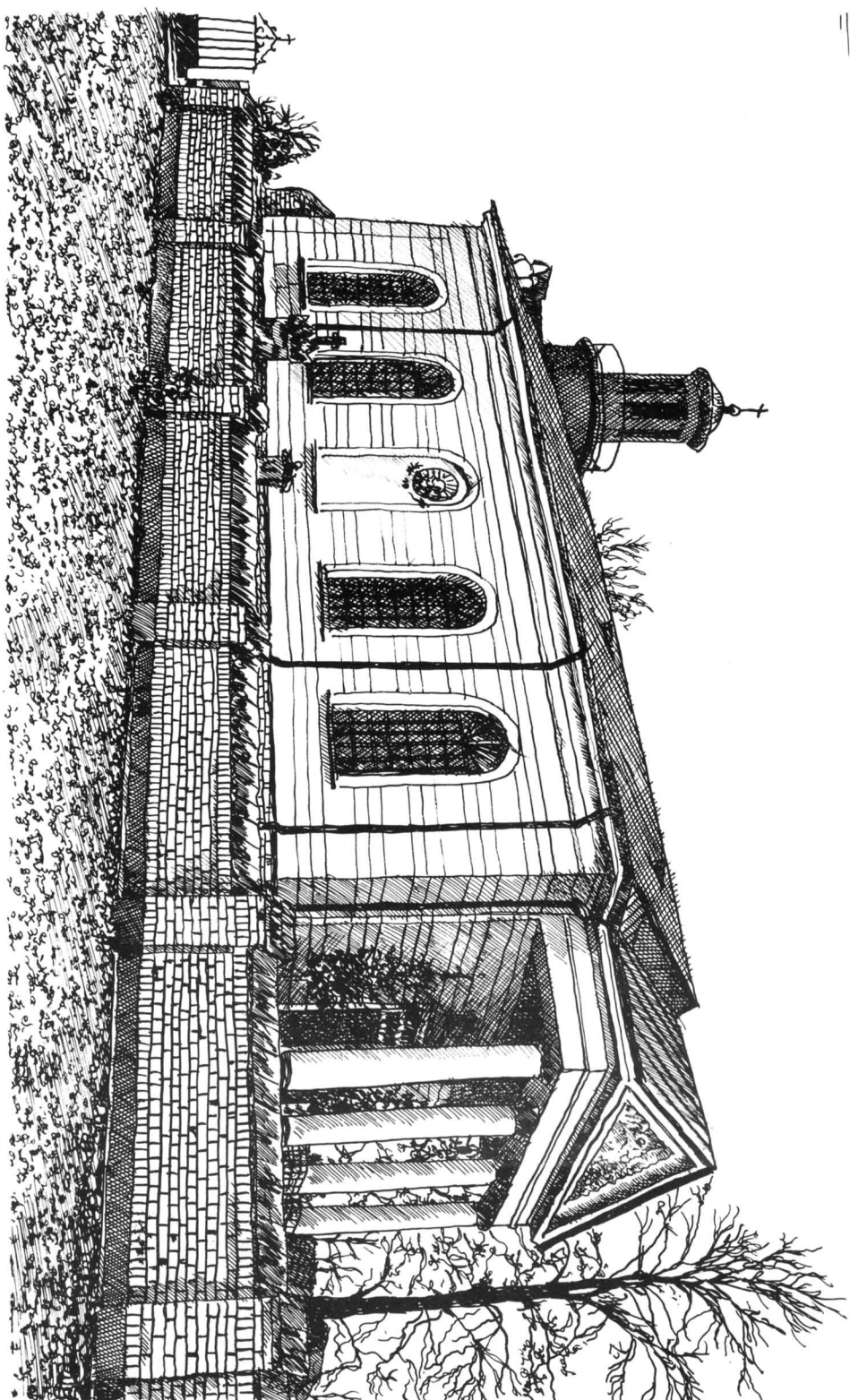

W. H. T. 1894

Mielnik. Ruiny kościoła Bożego Ciała.

Mielnik. I ruderi della Chiesa del Corpus Domini.

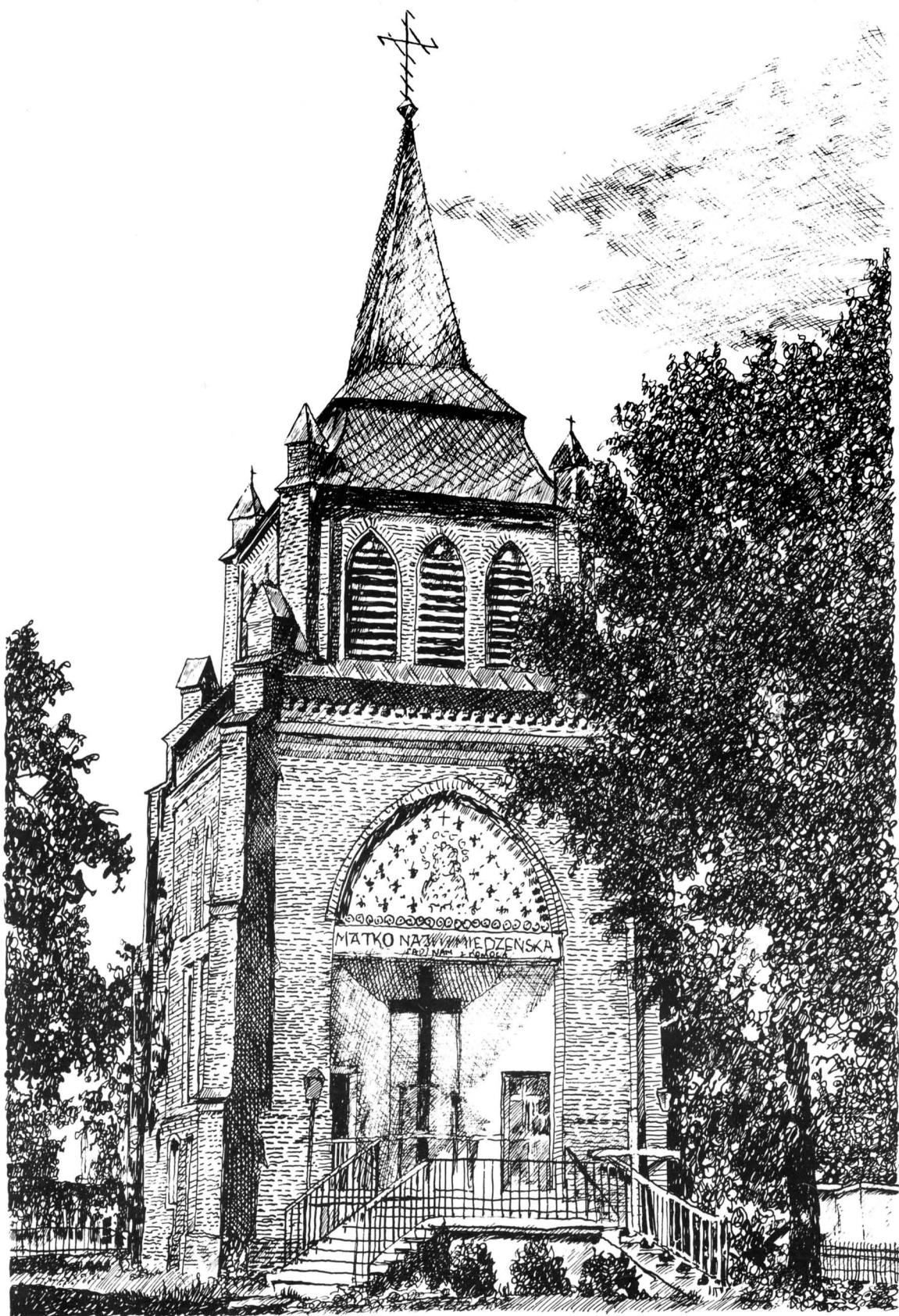
Мельник. Руины каменья Божья Цела.

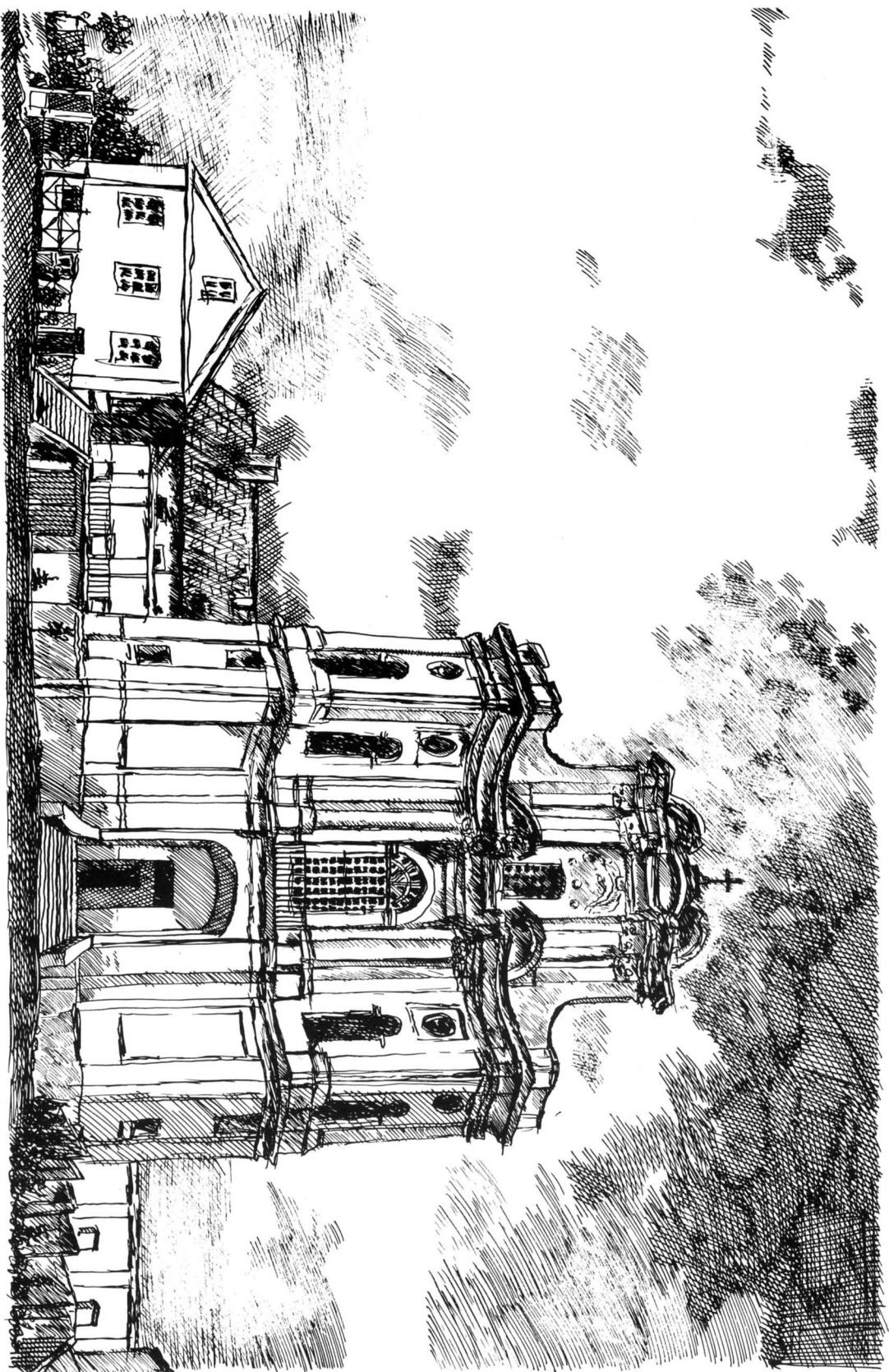
Jabłonna Łaska. Kościół pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Jabłonna Łaska. Chiesa dedicata a Maria Assunta.

Яблонна-Ліпка. Касцёл Успення Прасвятой Дзевы Марыі.

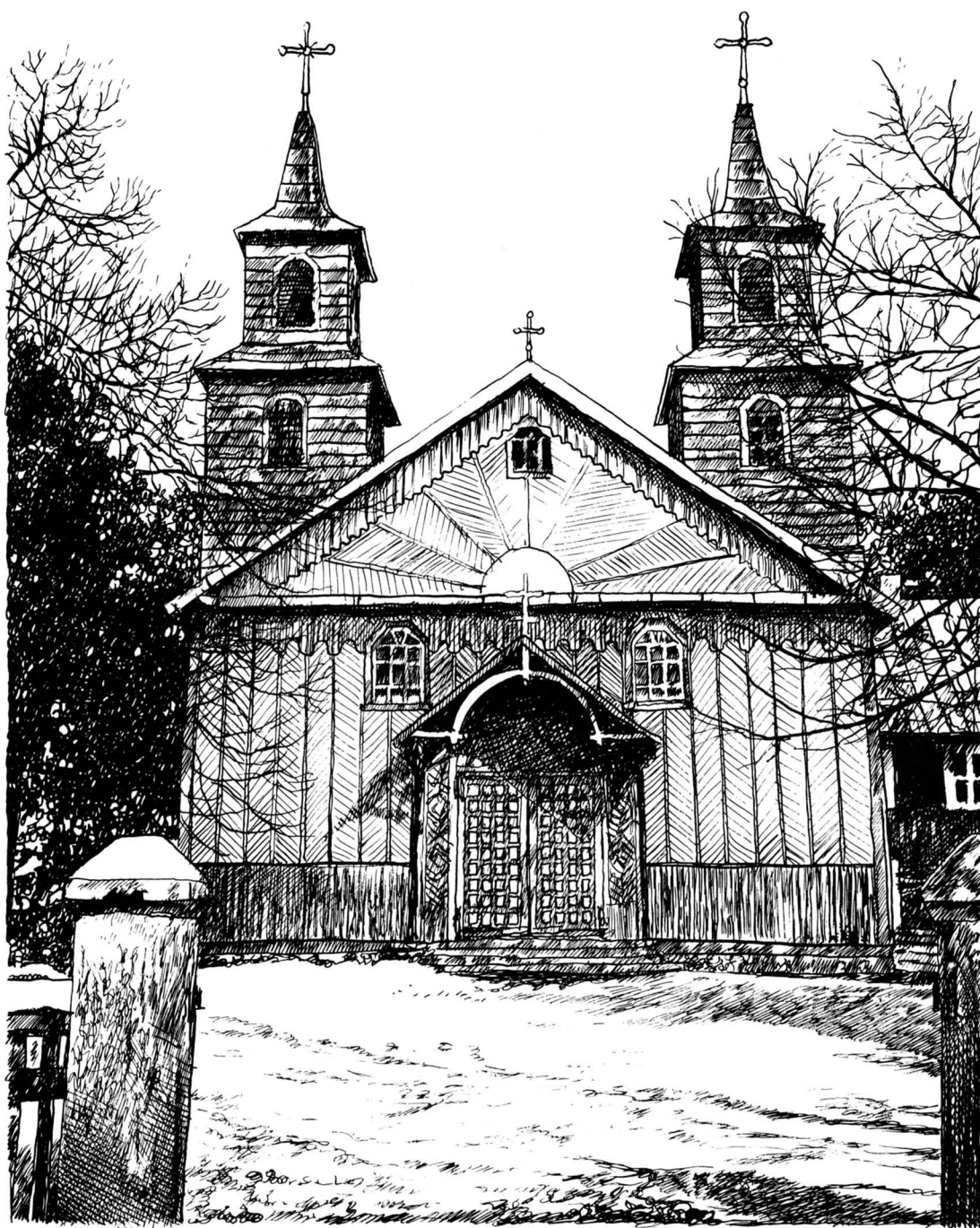
Sanktuarium Matki Bożej w Miedzej. Dzwonnica.
Santuario dedicata alla Madre di Dio in Miedzna. Il campanile.
Санктуарый Божай Маці ў Медзнай. Званіца.

Дроhicзл. Кошчюі Раниен Бенедыктынек род везваніем Wszyskich Śwіetych.

Дроhicзл. Chiesa delle Suore Benedittine dedicata a Tutti i Santi.

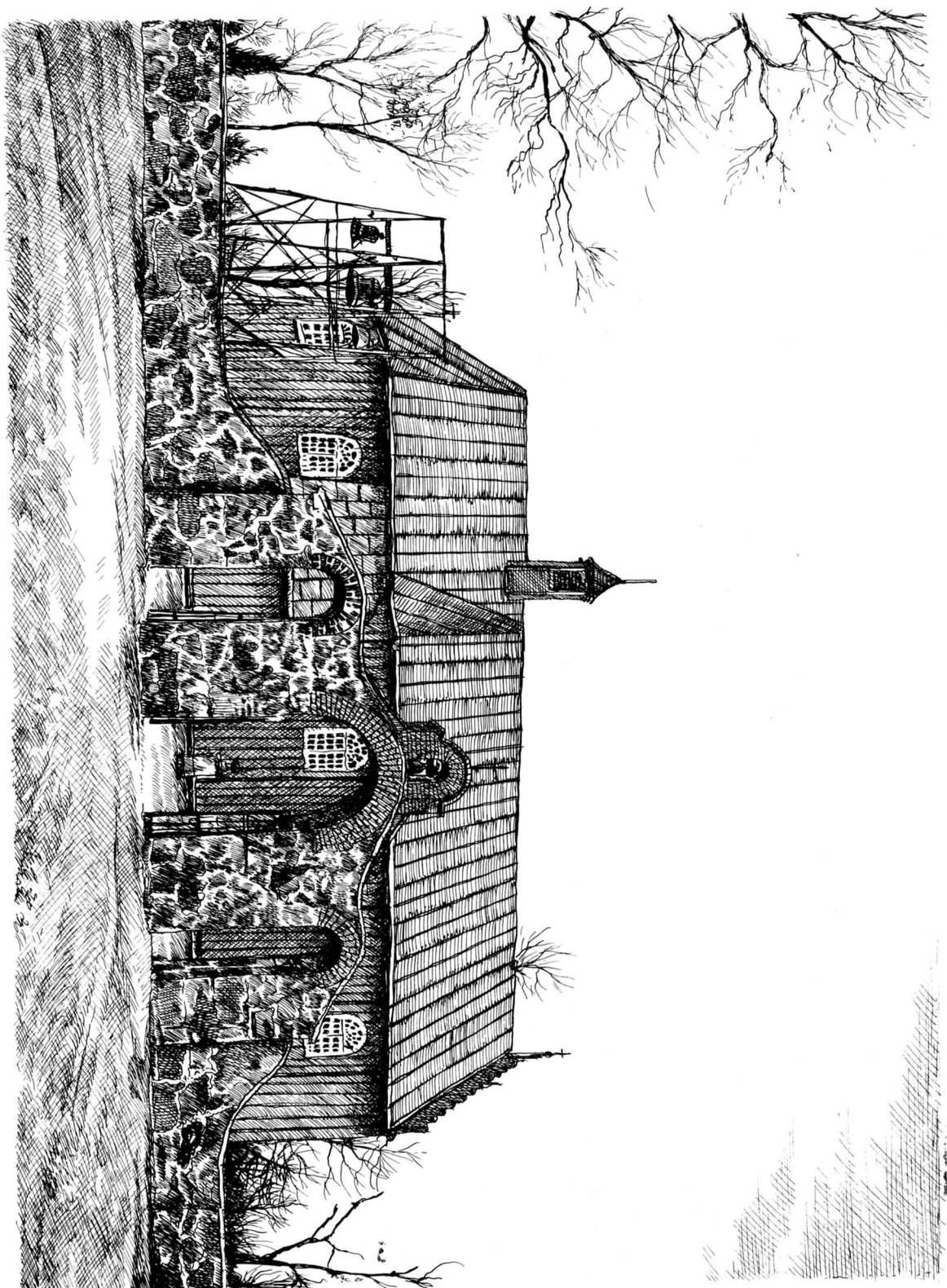
Драгичын. Касцёл бенедыктынак у гонар Усіх Святых.

Serpelice. Kościół pod wezwaniem Świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Serpelice. Chiesa dedicata ai Santi Apostoli Pietro e Paolo.

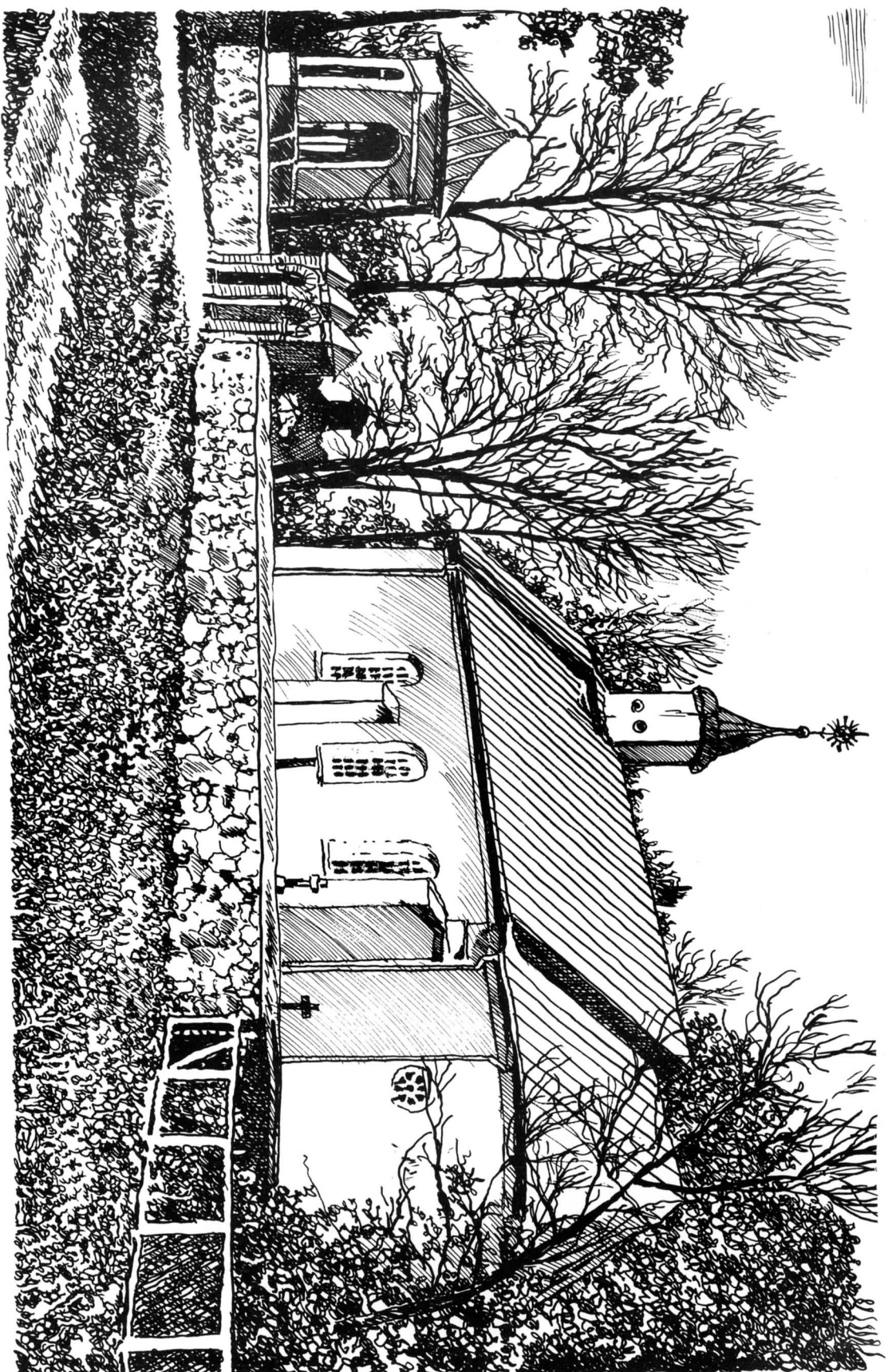
Сэрпеліцы. Касцёл Святых Апосталаў Пятра і Паўла.

Вінна. Kościół parafialny pod wezwaniem św. Doroty Panny i Męczenniczki.

Вінна. Chiesa parrocchiale dedicata a Santa Dorote a Vergine e Martire.

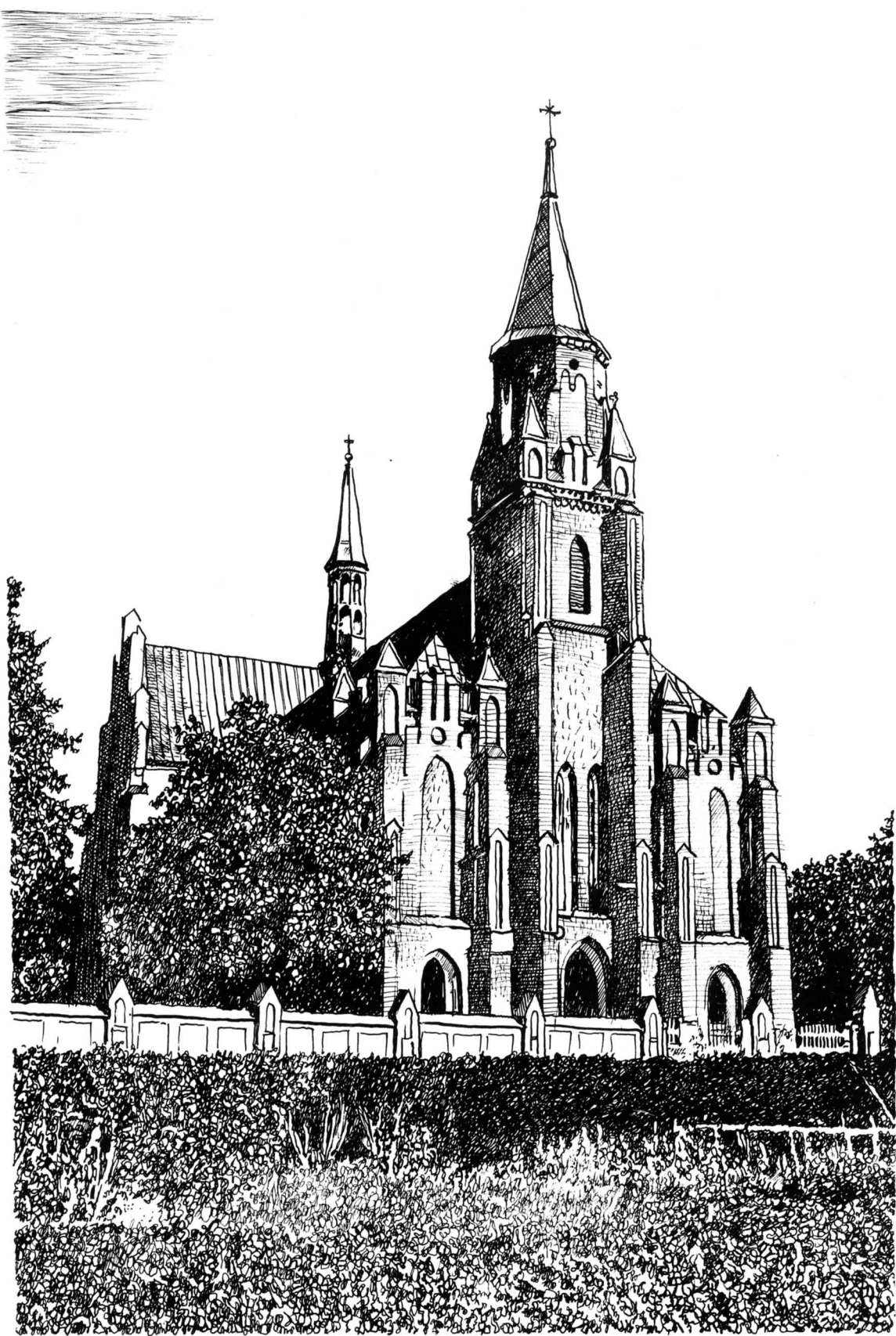
Вінна. Парафіальны касцёл св. Дароты — Дзева і Пакутніцы.

Strabla. Kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowstąpienia Pańskiego.

Strabla. Chiesa parrocchiale dedicata all'Ascensione del Signore.

Страбля. Парафіальны касцёл Узнясення Гасподняга.

Kosów Lacki. Kościół pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny.

Kosów Lacki. Chiesa dedicata a Maria Santissima.

Косаў-Ляцкі. Касцёл Прасвятой Дзевы Марыі.

Ostrożany. Kościół parafialny pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny.

Ostrożany. Chiesa parrocchiale dedicata alla Natività di Maria santissima.

Астражаны. Парафіяльны касцёл Нараджэння Правятой Дзевы Марыі.

Tokary. Kościół pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego.

Tokary. Chiesa dedicata all'Esaltazione delta Santa Croce.

Такары. Касцёл Уздзвіжання Святога Крыжа.

Sokołów Podlaski. Kościół pod wezwaniem Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny i św. Rocha.

Sokołów Podlaski. Chiesa dedicata all'Immacolata Concezione della B.V. Maria e a San Rocco.

Саколаў-Падляшскі. Касцёл у гонар Беззаганнага Сэрца Прасвятой Дзевы Марыі і св. Роха.

Węgrów. Kościół pod wezwaniem Wniebozięcia Najświętszej Maryi Panny
i świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Węgrów. Chiesa dedicata a Maria Assunta e ai Santi Apostoli Pietro e Paolo.

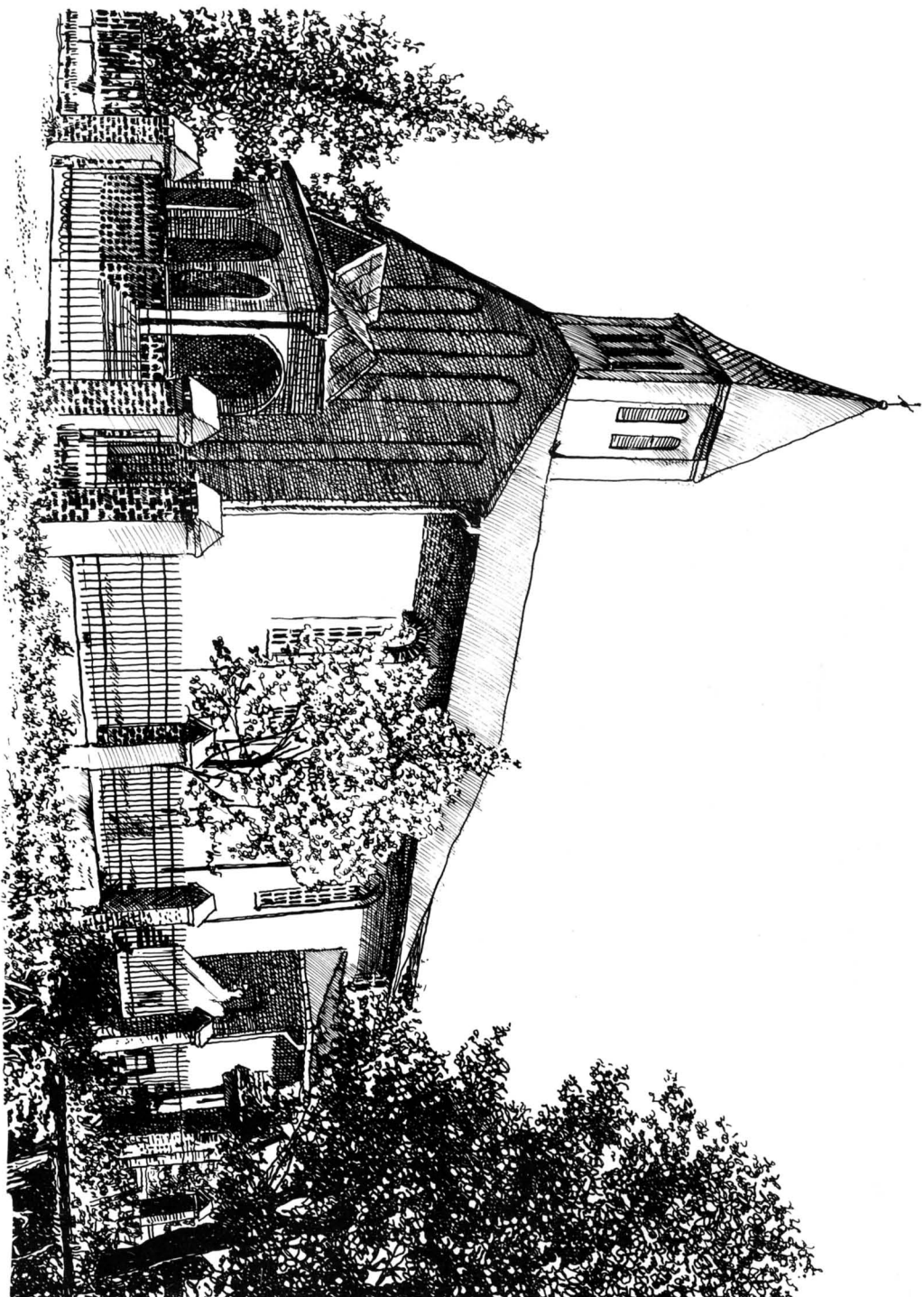
Венграў. Касцёл у гонар Успення Прасвятой Дзевы Марыі і Святых Апосталаў Пятра і Паўла.

Boćki. Kościół parafialny pod wezwaniem św. Józefa Oblubienica NMP i św. Antoniego Padewskiego.

Boćki. Chiesa parrocchiale dedicata a Sant Giuseppe Sposo della Beata Vergine Maria
e di Sant' Antonio di Padova.

Боцькі. Парафіяльний костел у гонар св. Йосифа Абручника ЦДМ і св. Антонія Падуанського.

Огороднікі. Kościół pod wezwaniem Chrystusa Króla.

Огороднікі. Chiesa dedicata a Cristo Re.

Агороднікі. Касцёл Хрыста Караля.

Drohiczyn. Kościół pofranciszkański pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Drohiczyn. Chiesa era tenuta dai francescani dedicata a Maria Assunta.

Драгічын. Пасляфранцысканскі касцёл Успення Прасвятой Дзеvy Марыі.

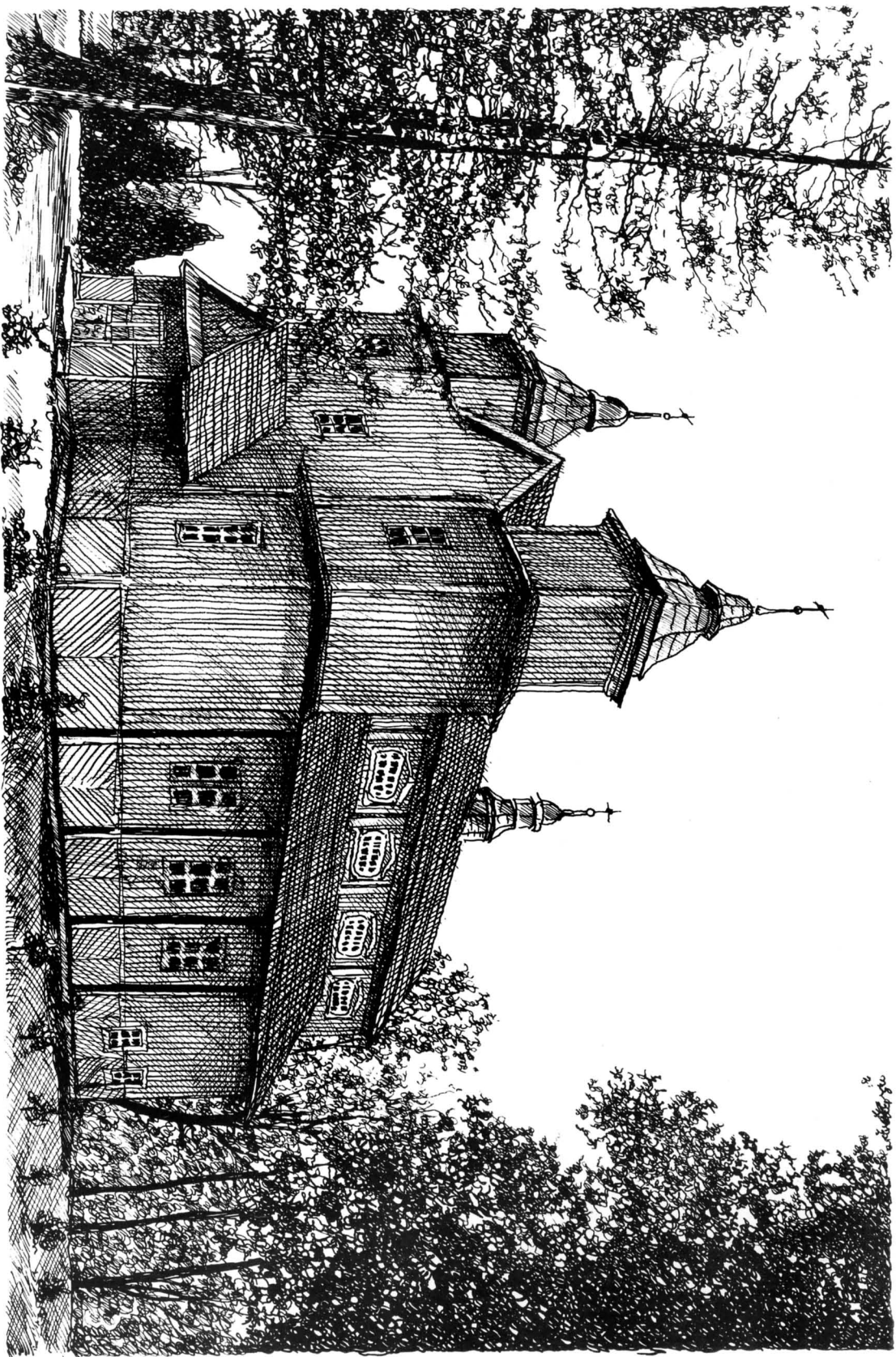

W. PIETLIK 1958

Siemiatycze. Kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowzięcia Matki Bożej.

Siemiatycze. Chiesa parrocchiale dedicata a Maria Assunta.

Сямятычы. Парафіяльны касцёл Успення Божай Маці.

Narew. Kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
i św. Stanisława Biskupa i Męczennika.

Narew. Chiesa parrocchiale dedicata a Maria Assunta e a Santo Stanislao Vescovo e Martire.

Нара. Парафіяльний костел у гонар Успення Прасвятой Дзеви Марыі

і св. Станіслава — Біскупта і Пакутніка.

Kapliczka Świętego Jana w Mierzynówce.
Cappellina di San Giovanni a Mierzynówka.
Капіца св. Яна ў Межыноўцы.